

Leinonet

1-2022

Leinoset

Leinosen sukuseura ry:n jäsenlehti

Päätoimittaja, lehden ulkoasu

Eija Leinonen
puheenjohtaja@leinoset.fi

Kannessa

Esteri Leinonen (1908–1976) ensimmäisen polkupyöränsä kanssa. Esteri syntyi Palta-
mon Melalahden Ukkolassa.
Kirjasta Kainuun Leinoset 1, taulu 499.
Kuva Arvo Kauton perhealbumi.

Jakelu

Sukulehden 1–2022 lisäpainos jaetaan
Pirkanmaan alueen kaikkiin Leinonen
-nimisiin talouksiin.
Osoitelähde: Väestötietojärjestelmä/
Digi- ja Väestötietovirasto
Tietoja ei ole luovutettu kirjeen lähettäjän
haltuun. Tietojen tekninen toimitus: Posti
Oy PL 7, 00011 Posti

Julkaisija

Leinosen sukuseura ry
Y-tunnus 1651030-4
ISSN 0786-2679
35. vuosikerta.

Painopaikka

KTMP Group Ab, Singsby, 2022

Jäsenten yhteystietojen päivitys

Sihteeri Jaana Sarkkinen, 0500 333 308
sihteeri@leinoset.fi

Sisältö 1–2022

- 3 Tervetuloa Tampereelle!**
Sukutapahtuman ohjelma, ilmoittau-
tuminen ja kutsu vuosikokoukseen
- 8 Juuret tuntuvat kehossa**
Minna Leinonen
- 14 Elämänilon jäljillä**
Marja-Liisa Manka
- 18 Äitien tyttäret**
Inkeri Sivonen
- 26 Minne on jäänyt Leinosten jälkiä**
Pertti Leinonen
- 28 Toimintakertomus ja tilinpäätös**
Sukuseuran toimintavuosi 2021
- 29 Sukuseuran yhteystiedot**
Hallitus ja työryhmät
- 33 Merkkipäivät**
Onnittelemme jäseniä
- 34 Sukukirjat**
Sukuseuran julkaisemat sukuteokset

Leinoset 2–2022 ilmestyy joulukuussa.

www.leinoset.fi

Tervetuloa Tampereelle!

Leinoset kokoontuvat 13.–14.8. ensi kertaa Tampereella. Viikonlopun tapahtumaan on räätälöity monipuolista ohjelmaa koko perheelle. Kutsumme mukaan erityisesti pirkanmaalaisia Leinosia, joille tämä sukulehti postitetaan erityisjaketuna.

Uudistuneen sukulehden kesänumerossa esitellään kyseisen vuoden sukutapahtuman maakuntaa ja paikallisia Leinosia. Tässä lehdessä tarinoivat tamperelaiset Leinoset. Loppuvuoden sukulehdessä teemana ovat Leinosten ruokaperinteet.

Liity mukaan sukuseuramme iloiseen joukkoon!

Pispalaa syysväreissä

Lauantain 13.8. päiväohjelma Tampereen punatiilisen historian ytimessä

klo 9 Torikahvit

Kokoonnumme Keskustorille – sinne pääset kätevästi vaikka uudella Ratikalla!

klo 10 Kävelyretki Vapriikkiin

Kävelyoppaina paikalliset Leinoset.

klo 10.30 Museokeskus Vapriikki

Opastettu kierros, valitse näistä neljästä mielenkiintoisin näyttely (45/60 min):

KUVA SAANA SÄILYNOJA

③ Tampere 1918

Näyttely kertoo mitä Tampereella tapahtui keväällä 1918.

④ Mediamuseo Rupriikki

Millaista mediaosaamista löytyy Tamperelta ja miten nyt viestitään?

KUVA SAANA SÄILYNOJA

klo 12 Lounas Vapriikissa

Museoravintola Valssin keittolounas noutopöydästä: salaatteja, leipävalikoima, kirkas kuhakeitto, lounasjuomat ja kahvia/teetä sekä marja-hedelmäsalaatti.

klo 13.30

Siirrymme Tammerkosken toiselle puolelle keskelle Finlaysonin ja Tampellan teollisuushistoriaa. Kokoonnumme Väinö Linnan aukiolle.

KUVA PHIL WILKINSON

① Apinat – kädellisten tarina

Nyt mennään ihan apinoiksi! Laaja esitys ihmisen lähimmäistä sukulaisista.

② Jääkiekkomuseo

Suomalaisen jääkiekon huippuhetket ja kokoelmien helmet. Löytyykö Leinosia?

KUVA SAANA SÄILYNOJA

KUVA PEKKA LATVALA

klo 14 Työväenmuseo Werstas

Opastuskierroksissa 4 vaihtoehtoa:

① Pumpuliplikkain jäljillä (1 h)

Finlaysonin puuvillatehtaan historiaa tehdasalueella ja Höyrykonemuseossa.

② Teollisuuseumuseo (45 min)

Miten Tampereesta tuli Suomen Manchester, maamme teollisuuden keskus?

③ Meirän kaupunki (30 min)

Tehdaskaupungin elämää 1900-luvulla – astele osuuskauppaan ja työväentaloon.

④ Höyrykonemuseo (30 min)

Finlaysonin yli 120-vuotias Sulzer-höyrykone on näkemisen arvoinen konejättiläinen.

klo 15.15 Linja-auto hotellille

Paluukyyti Finlaysonilta Torniin.

Iltaohjelmassa Pyynikin kesäteatteri...

klo 15.30–17.30 Päivällinen

Ennen teatteriin lähtöä lämmin buffet-ateria hotelli Tornin Raiteilla.

klo 17.15 Linja-auto Pyynikille

Lähtö hotelli Tornin edustalta.

klo 18 Pyynikin kesäteatteri

Sirkku Peltolan hillittömän hauska menestysnäytelmä Suomen hevonen. Väliaika.

klo 20.45 Linja-auto hotelli Torniin

KUVA KARI SUNNARI

Suomenhevonen Päämies ehdolla teatteriin...

Päiväohjelma museoissa (liput & opastukset): 20 €, lapset 15 €

Lounas Vapriikissa: 13 €

Suomen hevonen (teatteriliput, virvokkeet & kuljetus): 45 €, lapset 35 €

Päivällinen Tornissa: 28 €

... tai iltakävely Kalevankankaalla

Opastettu kiertokävely Kalevankankaan hautausmaalla, jossa puutkin toimivat maamerkkeinä. Kappeli, muistomerkkejä, merkkihenkilöiden viimeisiä lepopaikkoja, kiehtovaa historiaa. Sukuseuran seppeleen lasku sankarihauta-alueen Kiviristille.

klo 18.15 Linja-auto Tornin edustalta
klo 18.30–20 Kävelykierros
klo 20.15 Paluu hotelliin linja-autolla

Retki (opastus ja kuljetus): 10 €

kuva HANNU JUKOLA, Kirkon kuvapankki

Kesätyöntekijöitä Kalevankankaan hautausmaalla.

Ilmoittautumiset 4.–15.7.2022

Ilmoittaudu 4.–15.7. aikana:

① **netissä** www.leinonet.fi etusivulla olevalla linkillä (käytössä 4.7. alkaen). Maksut suoritetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

② **puhelimitse** ilmoittautuminen (lasku postitetaan) ja tiedustelut arkipäivisin:
klo 11–13 / Jaana 0500 333 308
klo 17–19 / Eija 050 590 2159
Lähetämme ilmoittautuneille tarkennetut ohjelmatiedot sekä Tampereen kartan.

Majoitustarjous sukuseuran jäsenille
Sokos Hotellit Tornin ja Villa, jotka sijaitsevat vierekkäin aivan Tampereen aseman tuntumassa, tarjoavat Leinosille majoitusta edulliseen ryhmähintaan 12.8.–14.8. Saat alennukseen oikeuttavan varaustunnuksen ilmoittautuessasi tapahtumaan. Alennus edellyttää huonevarausta 15.7. mennessä, www.sokoshotels.fi

Hotelli Tornin

Solo 1 hh 128€, 2 hh 148€

Solo Up 1 hh 148€, 2 hh 168€

Hotelli Villa

Standard 1 hh 118€, 2 hh 138€

Sunnuntain sukupäivä Tornissa

Sunnuntain ohjelman pääpaikka on hotelli Tornin kongressitalaksi entisoity veturitalli.

klo 9 Sukuseuran Jumalanpalvelus

klo 10–11.30 Leinosen sukuseura
Vuosikokous ja sukuseuran esitelmät.

klo 12 Lounas

Lounaspaikka oman valinnan mukaan, Tornissa 3 ravintolaa.

klo 13 Sukujuhla

Ohjelmallinen sukujuhla, jossa lavalle nousevat Pirkanmaan alueen Leinoset. Mitä paljastuu paikallisten Leinosjulkisten suvuista? Kainuustako on kaikki tämä viisaus, luovuus ja pelisilmä lähtöisin?

klo 15 Kesäpäivä Kangasalla

Pirkanmaan kesäinen maakuntalaulu, aina yhtä jännittävät arpajaiset ja kakkukahvit.

Sukujuhla ja kahvit: 25 €, sukuseuran jäsenet & perheenjäsenet 15 €

kuva LAURA VANZO, Visit Tampere Ltd #visit tampere

Sokos Hotelli Tornin

Kutsu sukukokoukseen

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään sunnuntaina 14.8.2022 klo 10 hotelli Tornin kongressisalissa.

Mikäli sukuseuran jäsen haluaa saada jonkin asian vuosikokouksen käsiteltäväksi, on hänen ilmoitettava siitä kirjallisesti hallitukselle viimeistään kaksi (2) viikkoa ennen kokousta, jotta asia voidaan käsitellä hallituksessa ja sisällyttää vuosikokouksen esityslistaan. (yhteystiedot s. 29)

Kokoukseen voi tarvittaessa osallistua etänä. Ilmoittaudu viimeistään kokousta edeltävänä päivänä sihteeri@leinonet.fi.

Esityslista

1§ Kokouksen avaus

2§ Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi (2) pöytäkirjantarkastajaa ja tarvittaessa kaksi (2) ääntenlaskijaa.

3§ Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.

4§ Hyväksytään kokouksen työjärjestys

5§ Esitetään 2021 tilinpäätös, toimintakertomus (s. 28–33) ja toiminnantarkastajan lausunto.

6§ Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille vastuuvollisille.

7§ Vahvistetaan vuoden 2022 ja hyväksytään tulevien kausien toimintasuunnitelmat, tulo- ja menoarviot sekä jäsenmaksujen suuruudet.

8§ Päätetään hallitukseen valittavien jäsenten lukumäärästä ja valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle. Erovuoroiset Mari Leinonen ja Teuvo Leinonen.

9§ Valitaan toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja tai kaksi (2) toiminnantarkastajaa. Nykyiset Matti Leinonen, Paltamo ja Urpo Leinonen, Paltamo. Varahenkilöt Markku Koskela, Seinäjoki ja Tapio Leinonen, Vantaa.

10§ Päätetään seuraava kokouspaikka ja -aika

11§ Käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat tai jäsenten kirjallisesti ilmoittamat asiat.

12§ Kokouksen päättäminen

JUURET TUNTUVAT KEHOSSA

Ukkinsa sukupuuta lukiessaan säveltäjä Minna Leinonen kuvittelee kuinka esivanhemmat ovat tavanneet ja millaista elämää he ovat eläneet – ja kuinka jokin olennainen siirtyy hiljaisesti sukupolvelta toiselle.

Kiinnostus omiin sukujuuriin ja laajemmin kulttuurihistoriaan on kasvanut vanhemmiten. Joitakin vuosia sitten kirjoitin muistelmat äidinäidistäni, joka lähti sota-aikana Karjalasta evakkoon niin äkisti, että pata jäi porisemaan kuumaan leivinuuniin.

Leinosen sukujuuriin olen päässyt tutustumaan Simo Mäkelän vuonna 1995 toimittaman *Arvo Leinosen 99 esivanhempaa* sukupuun kautta, jonka Mäkelä selvitti Arvo-ukkini pyynnöstä. Juureni ovat Oulujärven rantamaisemissa Vaalan ja Paltamon alueella. Sukupuuta lukiessa tulee erityinen tunne elämän jatkuvuudesta. Tuntuu kiehtovalta kuvitella, kuinka esivanhempamme ovat tavanneet ja millaista elämää he ovat eläneet. Samantyyppinen tunne leviää jalkapohjista koko kehoon, kun kävelee Rooman kaduilla.

Leinosten suvussani ovat painottuneet eritoten teknillisen alan, lääketieteen, lakialan ja musiikkialan ammatit. Ukkini isä, kovalalainen Heikki Iikanpoika Leinonen, oli monialainen kirvesmies. Hän matkusteli Amerikassa, kirjoitti näytelmiä harrastajateatterille, rakensi kouluja Säräisniemelle ja naapurikuntiin ja oli mukana kunnallispolitiikassa. Veneheitossa syntynyt Arvo-ukkini oli myös monitaituri ja muistan

hänet tarinoivana, sivistyneenä eläkeläisenä, joka valoi karhupatsaita, maalasi tauluja ja soitti itse rakentamiaan soittimia, viulua ja haitaria. Ukilla oli sodissa mukanaan kaksi haitaria, joista toinen jäi Kannakselle. Toisella hän hurmasi Lapin jälleenrakennusreissullaan pellolaisen Taimi-mummoni (o.s. Rantaniemi), kun ukki esiintyi pelimannina tanssilavoilla. Taimin sisko Maila avioitui ukkini Heikki-veljen kanssa ja näin kaksi sukua yhdistyi kiinteästi toisiinsa. Taimi ja Maila puhuivat meänkieltä.

Ukki kokosi elämäntarinansa kansiin vuonna 1997. Ukin muistelmat alkavat J.V. Snellmanin sitaatilla: ”Niin kauan kuin kansassa on rakkautta historiaansa, muinaisaikaan, jonka se on elänyt, niin kauan on olemassa toivo sen tulevaisuudesta”. Tämä on minusta koskettava ajatus. Muistelmien nimenä on *Meijän mestari*, joksi ukkia Vaalassa kutsuttiin. Ukki teki elämäntyönsä rakennusmestarina ja rakensi Vaalan mm. kouluja, kunnantalon, Säräisniemen kunnalliskodin ja kirkon. Lisäksi hän rakensi oman kotinsa, minun muistikuvissani pannukahvin ja kaneliässien tuoksuisen Vaalan mummolan, sekä Oulujärven rannalle hirsimökin.

”Arvo-ukkini soitti itse rakentamiaan soittimia, viulua ja haitaria”

Reijo-isäni tapasi Lea-äitini lukioaikana Vaalassa. He muuttivat isäni teknillisten opintojen perässä Kuopioon, jonka naapuripitäjässä Tervossa vietimme isoveljeni kanssa ensimmäiset vuotemme. Isäni rakensi Tervoon mökin, jonka savusaunan katolle veljeni kanssa kiipesimme syömään metsämansikoita. Muutimme isäni töiden perässä Heinolaan ja lopulta Pirkkalaan, jossa isäni teki uransa kunnaninsinööriä ja teknisenä johtajana. Minun oli luontevaa jäädä Tampereelle opiskelemaan musiikkia. Tampereen konservatoriolla tapasin tulevan puolisoni Sakun, muutimme Helsinkiin Sibelius-Akatemian opintojen perässä ja palasimme Tampereelle muutama vuosi sitten, kun Saku aloitti työnsä Pirkanmaan musiikkiopiston lehtorina. Mikko-veljeni opiskeli Tampereella diplomi-insinööriksi isoukin, ukin ja isäni jalanjäljissä ja asuu nyt perheineen Espoossa.

Lähisukuni, isäni ja äitini puolisoineen sekä puolisoni vanhemmat, asuvat Pirkanmaalla ja olemme yhteydessä viikoittain. Lapsuudessani isäni kanssa musisoimme usein yhdessä, minä soitin pianoa ja isäni kitaraa. Edelleen tavatessamme laulu ja soitto raikaavat! Ikaalisissa asuva anoppini harrastaa sukututkimusta ja kaikkea kansanperintöön ja taideilmaisuun liittyvää ja saan häneltä jatkuvasti ideoita omiin projekteihini. Appeni soittaa pelimanni-orkesterissa ja laulaa kuorossa. Äitini on klassisen musiikin suurkuluttaja ja on minulle tärkeä tuki aina lastenhoitoavusta niihin epätoivon hetkiin, jolloin taidealalla

toimiminen tuntuu kuoppaiselta. Perheemme kaksi tyttärettä harrastaa musiikkia ja säveltää omia kappaleita. Asumme vanhassa, yhteisöllisessä puukerrostalossa, jonka muistelmia kokosin viime vuonna naapureiden kanssa talon 100-vuotisjuhliin. Historia havisee elämän monissa yhteyksissä.

Musiikki on aina tuntunut alueelta, jossa tavoitan sellaisia syvempiä kerroksia, joihin en muuten pääse käsiksi. Voisi sanoa, että musiikki saa minut tuntemaan ja elämään intensiivisemmin. Lapsena soitin pianoa ja saksofonia ja sävelsin. Vasta musiikin ammattiopinnoissa säveltäminen alkoi tuntua mahdolliselta ammatilta, mutta ajatusta piti kypsytellä vuosia. Suuntautuminen vaati ympäristöltä kannustusta ja omaa uskallusta, kun tuolloin esikuviani olivat vuosikausia tai satoja vuosia sitten kuolleet musiikin suurmiehet.

Opettamisen

avulla säilytän kosketuksen nuoriin ja heidän tapaansa ajatella. Haluaisin innostaa kaikkia nuoria ilmaisemaan itseään säveltämällä! Siihen ei edes tarvita nuotteja: säveltää voi esimerkiksi fyysisestä liikkeestä, kuvista, tarinoista, muistoista ja omista kokemuksista tai vaikka tunteesta juuri nyt. Sävellykset voi merkitä muistiin perinteisen nuotinnuksen lisäksi esimerkiksi graafisin piirroksin tai äänittämällä. Opettamisessa palkitsevinta on vuorovaikutteisuus; oppiminen kulkee kaksisuuntaisesti opettajalta oppilaalle ja oppilaalta opettajalle.

KUVA MINNAN PERHEALBUMI

Vaalan mummolassa Minna, Mikko, Taimi-mummo ja Arvo-ukki

"Aava horisontti, vasta tervatun veneen tuoksu, mäntymetsät, kilpajuoksu Mikko-veljeni kanssa kaukana rantaviivasta näkyville kultaisille hiekkasärkille sekä savusaunan pehmeät löylyt ovat lapsuuteni kesämuistoja Oulujärven rannalta."

KUVA HEIKKI TUULI

”Sävellykset eivät synny tyhjiössä, vaan niihin vaikuttavat arjessa kohdatut asiat, jotka voivat liittyä luontoon, kirjallisuuteen, kulttuuriperintöön ja henkilökohtaisiin kokemuksiin.”

Säveltäminen on minulle yksi tapa prosessoida maailmaa. Esimerkiksi teoksen *Grass is singing* es-klarinetille ja harpulle impulssina on hienoin kuulemani ääni, joka syntyi siitä, kun kuulin syksyisenä mökki-iltana ruohon jäätyvän. Ääni oli kuin maahisten suhinaa. *Vyöry* harmonikalle ja jousiorkesterille on sävelletty korona-aikana, kun huonot uutiset konserttien ja festivaalien peruutuksista vyöryivät yksi toisensa perään: musiikki kehittyi toistuvasti vyöryviksi massoiksi. Suomi 100 -teemavuonna tein Uudenkaupungin Crusell-festivaalille sävellyksen *Luvetus*, joka sai innoi-

tusta karjalaisista itkuvirsistä. Huilu toimii itkujen esilaulajana, kun jousiorkesteri vastaa tunteeseen yhteisönä. Sellosoolon *Wish* sysäsi liikkeelle 9-vuotiaan tyttäreni joululahjatoive siitä, ettei maailma loppuisi kesken. Lapsen huoli ilmastonmuutoksesta kouraisee syvältä. Pianosoolo *Rememoror* (lat. ”minä muistan”) on sävelletty aikana, jolloin kirjoitin muistelmia muistisairaasta isoäidistäni. Muistin vaurioituminen pyhädytti ja annoin toistuvan yksinkertaisen muiston ja sen monien rönsyjen, pirstaloitumisten ja poispyyhkäisyjen tulla teoksen lähtökohdiksi.

”Säveltäminen on minulle yksi tapa prosessoida maailmaa”

Läheisin mielenmaisemani on metsä ja joka vuosi odotan syyslomaa, jonka vietän perheeni ja puolisoni vanhempien kanssa retkeillen Pyhä-Häkin aarniometsässä ja Salamajärven kansallispuistossa. Metsässä liikkuminen on rauhoittavaa ja kokemuksena moniaistillinen. Metsä merkitsee minulle aineetonta kulttuuriperintöä sekä paikkaa, jossa voi kokea tunteen ajattomuudesta. Metsä myös ruokkii uteliaisuutta: aistit virittyvät äänille, väreille, hahmoille ja yksityiskohdille, kehon tuntemuksille, tuoksuille ja metsänantimille. Metsästä löytyviä lukemattoman moninaisia pintoja voi myös ajatella musiikillisina tekstuureina, joissa on vaikkapa haavan rungon sileyttä, naavan huokoisuutta, kilpikaarnan rosoisuutta, sammalen pehmeyttä ja havunneulojen piikikkyyttä. Nämä tekstuurit kohtasivat tänä kesänä Korscholman festivaalilla kantaesitettävässä *Kerrostumat*-pianokvintetossa inhimillisen tunteen – löytyykö kaupungeista vielä vuosikymmenten kuluttua puita ja viheralueita ja metsistä lahopuita ja hiilivara-astoja. Jousiorkesteriteos *Kaarne* (vanha sana korpille) taas sai impulssin metsien äänistä, puun narinasta ja korppien kraakunnasta. Tänä vuonna kuulin ensi kertaa korpin soidinlaulun, kun korppipariskunta pesii Pyynikin luonnonsuojelualueella, jossa liikun päivittäin. Koiraskorppi oikeasti lauloi! Kenties siitä ammennan jossain myöhemmässä teoksessani.

Tärkeintä säveltämisprosessissakin on lopulta vuorovaikutteisuus: muusikoiden ja muiden taiteilijoiden kanssa työskentely ja kuulijoiden kohtaaminen. Esitysten myötä voi palautua arkikokemukseen, ihmisten elämään.

Tällä hetkellä viimeistelen *Vimma*-teosta Helsingin kaupunginorkesterille *Helsinki variaatiot* -sarjaan. Olen käyttänyt siinä innoituksena 1800-luvulla eläneen kansanmuusikko Kreeta Haapasalon *Minun leipäni pieniin on pantu* -melodiaa. *Vimma* ilmentää sitä sisäistä paloa ja voimaa, joka saa ajoittaisista riskeistä huolimatta jatkaamaan taiteen tekemistä, niin 150 vuotta sitten kuin tänäkin päivänä. Liikeopperra *Alma!*, johon sävelsin musiikin, on arvostetun Pohjoismaisen musiikkineuvoston palkintoehdokkaana tänä vuonna. *Alma!* pohjautuu Hanna Weseliuksen palkittuun samannimiseen romaaniin. Koen olevani hyvin onnekas, kun voin säveltää päätömisesti ja tehdä monialaista yhteistyötä inspiroivien ihmisten kanssa.

Sivutoimisesti työnkuvani on melko laaja: Opetan sävellystä ja sävellyspedagogiikkaa Sibelius-Akatemiassa ja Pirkanmaan musiikkiopistossa. Kirjoitan musiikkiaiheisia kolumneja Rondo-lehteen ja juonnan Tampere Filharmonian *Faunien iltapäivä* -kamarimusiikkikonsertteja Tampere-talossa. Lisäksi valmistelen taiteellista tohtorintutkimtoa Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa ja minut juuri valittiin Tampere Biennalen uudeksi taiteelliseksi johtajaksi. Eri työnkuviani yhdistää perimmäinen tavoitteeni tuoda nykymusiikkia entistä näkyvämmäksi ja kuuluvammaksi osaksi yhteiskuntaa. Tässä tavoitteessa ruohonjuuritasolla on myös suuri rooli. Nykymusiikki mielestäni heijastaa nykyaikaista elämää kiinnostavilla tavoilla ja voisi huomattavasti laajemmin olla elämänmenossa mukana.

teksti MINNA LEINONEN

”Äiti opetti, että elämässä pärjää, kun tekkee työtä, kouluttautuu ja nauraa. Ja jos ei oo mittään oikiaa tekemistä, ottaa virkkuukoukun kätteensä.”

ELÄMÄNILON JÄLJILLÄ

Marja-Liisa Manka palasi uusimmassa teoksessaan lapsuusmaisemien Veneheittoon

Elämänilon jäljillä on Veneheitosta lähtöisin olevan Marja-Liisa Mankan uusi teos, jota hyvällä syyllä voi pitää myös omaelämäkertana.

Manka kertoo teoksessa elämäkertansa tarkasti sukujuuriaan myöten ja tulee samalla todistaneeksi, kuinka maalaiskylän Aunen baarista oli mahdollista edetä heikkokuntoista soratietä pitkin kirkonkylälle kouluun, ylioppilaaksi, opiskelemaan yliopistoon ja edelleen akateemiselle uralle.

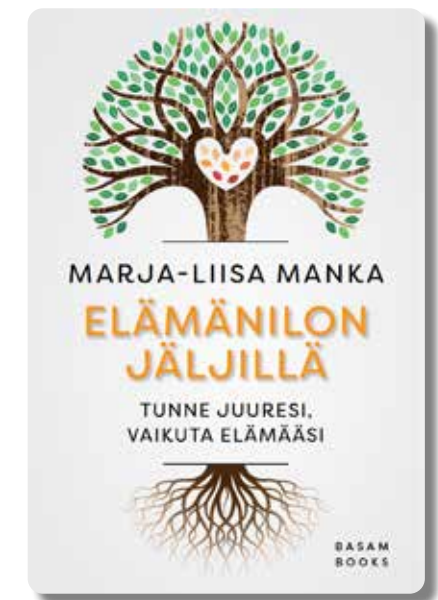
Marja-Liisa Manka todistaa omalla opintielällä, että kaikki on mahdollista. Hän on filosofian tohtori, yhteiskuntatieteiden maisteri, työhyvinvoinnin professori ja dosentti, joka on johtanut lukuisia tutkimus- ja kehittämishankkeita ja kirjoittanut useita tietokirjoja. Hänen ansioluettelonsa on hengästyttävän pitkä eikä siihen varmaan ole vielä viimeistä riviä kirjoitettu. Vielä eläkepäivilläänkin hän on suosittu luennoija ja ahkera kolumnisti, joka kirjoittaa myös *Tervareittiin*.

Marja-Liisa Manka (os. Broman) on syntynyt 1950-luvun alussa ja varhaisimmat muistikuvat kotikylältä perustuvat luonnollisesti omin silmin nähdyn lisäksi muilta aikalaisilta kuultuihin tarinoihin.

Manka onkin hyvä tarinan kertoja. Kirjaa ei siis kannatakaan lukea dokumentaarisenä historiakirjana 1950- tai 1960-lukujen Veneheitosta vaan yhden lapsen ja vähitellen aikuiseksi kehittyneen nuoren

naisen silmin kerrottuna tarinana. Tien toiselta puolen sama tapaus voi näyttää toiselta, mutta jokaisella on oikeus omaan tarinaansa.

Teoksessa käydään elävästi läpi maaseudun murros eri aikakausilla ja kaikki siihen liittyvät historialliset vaiheet aina nälänhätää ja Amerikkaan joukkosiirtolaisina lähtöä myöten. Myöhemmin osansa saavat myös sota-aika ja Ruotsiin töiden perässä lähtevät nuoret. Ne kaikki koskettivat sen aikaista Suomea laajasti, mutta tulevat nyt kuvatuksi pienen kainuulaisen Veneheiton kylän ihmisten kautta.

Mankan teos on saanut lisänimeksi *tunne juuresi, vaikuta elämääsi*. Sen lisäksi, että lisänimi tukee hänen elämännäkemystään ja elämäntyötään, muuttuvat ne teoksessa konkretiaksi. Manka kuvaa tarkoin käsittämättömän sinnikästä sukututkimustyötään selvittäessään varsinkin tuntemattomaksi jääneen isän puolen suvun vaihteita. Samalla tulee tosin selvitettyä lisää äidinkin puolen sukua.

Ja kun vähitellen seinä tulee vastaan perinteisen sukututkimuksen keinoilla, niin siirrytään geenitutkimuksiin. Niissäkään Manka ei tutkijaluonteensa mukaisesti tyydy yhteen vaan teettää ja etsii tietoa useiden eri geenitutkimusten avulla.

Teoksen sukututkimusosuus käykin hyvänä esimerkkinä ja ohjeena kaikille heille, joita sukututkimus ylipäättänsä kiinnostaa eikä esimerkiksi 16 000 etäserkkaa kauhistuta.

Elämän ilon jäljillä palaa useita kertoja Veneheiton Aunen baariin, jossa Manka vietti lapsuusvuotensa kuunnellen levyautomaattia ja kylän miesten kaljapuheita. Mankan ensimmäinen opintoihin liittyvä tutkimustyökin liittyi baarien miehiin.

Hän kysyy myös, olisiko näiden miesten tulevaisuus tai kohtalo ollut erilainen tämän päivän yhteiskunnassa, jossa ihmisen syrjäytymistä yritetään estää tai ainakin alamäkeä loiventaa. Onko köyhien ja vähävaraisten edelleen tyydyttävä osaansa?

Lopullista ratkaisua ei ole tarjolla, mutta myönteinen kehitys edellyttää Mankan mielestä kouluttautumista, tulevaisuuden uskoa, aktiivisen toiminnan mahdollistajia ja ulospääsyä opitusta avuttomuudesta.

”Myös itsestään on opittava pitämään huolta. Havahtuminen on ensimmäinen askel opitusta avuttomuudesta. Kun ihminen muuttaa suhtautumistaan, hän voi oppia uutta ja ymmärtää paremmin erilaisuutta. Valittamisen sijasta on vaikutettava.”

Manka on tullut tunnetuksi myös hyvän mielen luennoijana ja se näkyy kirjassakin. Kirjan takakanteen asia on tiivistetty lyhyesti: ”Hyvä mieli on paras lahja, minkä voit antaa itsellesi ja läheisillesi.”

teksti MARIANNE OLLIKAINEN

(julkaistu paikallislehti Tervareitissä 28.4.2022)

MARJA-LIISA MANKA: Elämän ilon jäljillä. Tunne juuresi — vaikuta elämääsi. BASAM BOOKS 2022

Marja-Liisa Manka

”Olen lähtenyt Vaalan Veneheitosta opiskelemaan Tampereelle, jossa kohtasin mieheni Jussin. Olemme kiertäneet Suomea työn perässä Oulussa, Helsingissä, Hämeenlinnassa ja pysähtyneet Kangasalle. Sisareni Mirja ja Matti tulivat perässäni Tampereen seudulle ja asuvat nyt täällä. Olen eläkkeellä, mutta teen edelleen yrittäjänä työtä työhyvinvoinnin parissa.”

Marja-Liisan äiti Aune Leinonen (1920–1983) syntyi Säräisniemen Veneheiton Kovalassa. Hänen isälinjansa Leinosia on jäljitetty Säräisniemen kirkon palossa tuhoutuneiden kirkonkirjojen vuoksi vain äidin ukkiin likka Leinoseen (1829–1907). Tämä oli naimissa Kaisa Leinosen kanssa, jonka isälinjaa on jäljitetty 1600-luvulle asti Paltamon Kivesjärven Leinolassa nro 2 asuneeseen esi-isään Pekka Leinoseen (n. 1620–n. 1676).

KUVA MARJA-LIISAN PERHEALBUMI

”Ukkini Heikki Leinonen mummini Saimin ja kaikkien kahdeksan lapsen kanssa kotitila Kovalan portailla, jonka Heikki rakensi perheelleen 1914. Tyylin hän toi päässään Amerikasta. Avokuistin sijoitus ulkoseinälän sisäpuolelle ja siitä lähtevät portaat ullakolle olivat uutta alueen rakennustavassa. Lämpöeristeeksi oli kärrätty lähiseudun muurahaispesät. Talossa ei ollut kuin yksi kamari ja pirtti alakerrassa sekä ylhäällä kylmää tilaa, mutta ikkunanpielet olivat koreat. Alhaalta vasemmalta edessä Terttu, Heikki, Saimi, keskellä Sylvi (Sylvia), Heikki (Henrik), Erkki (Eerik) ja Arvo, takana Kyllikki, äitini Aune ja Tuulikki. Kutsumanimet poikkesivat kirkonkirjoista (suluissa). Terttu on syntynyt 1932, olisiko tässä alle kouluikäinen, eli kuvausajankohta varmaankin ennen talvisotaa.”

ÄITIEN TYTTÄRET

Inkeri Sivonen

”Perinteisessä sukututkimuksessa seurataan useimmiten mieslinjoja. Kun tytöt ovat menneet naimisiin ja muuttaneet pois lapsuudenkodistaan, heidät on ikään kuin siirretty miehensä sukuun. Geneettisestä näkökulmasta katsoen tämä on tietysti virhe. Entäpä jos asia käännettäisiin toisinpäin ja seurattaisiin vain äitilinjoja? Tämä kirjoitus sai alkunsa tuosta ajatuksesta.”

Inkeri Sivonen

Juuret

Olen äitini vanhin tytär; kuulun sodanjälkeisiin suuriin ikäluokkiin. Olen kasvanut Pohjanmaan alavien niittyjen ja Perämeren kivikkorantojen äärellä. Juureni ovat siellä. Sukututkimuksen myötä olen ymmärtänyt, että juuret voidaan repäistä irti ja istuttaa toiseen paikkaan hyvinkin nopeasti ja dramaattisesti. Ja että ne voivat kulkea tuhansien vuosien aikana maan äärestä toiseen.

Äitini syntyi – kuten myös hänen äitinsä – Kuusamon Paanajärvellä, jylhien vaarojen ympäröimän syvän erämaajärven rannalla. Sodan mielettömyys vei heiltä kodin, ja päättäjien viisaus kuljetti heidät toiselle puolelle Suomea. Isoäitini ei juurtunut koskaan meren äärelle, äitini pikkuhiljaa. Evakkous asui silti hänessä kuolemaan saakka.

Isoäitini, Reeta Sofia Riekin esiäidit olivat kuusamolaisia kuten hän itsekin. Hänen äitinsä oli Anna, Annan äiti oli Reeta ja tämän äiti, äidinäiti ja äidinäidinäiti olivat kaikki Anna-nimisiä. Viimeisen Annan äiti oli Maria Pitkä. Olen Marian tyttären-tyttärentyttären-tyttärentyttären-tyttärentytär.

Kuka sitten oli esiäitini Maria Pitkä? Hänen kastetietojaan ei ole käytettävissä, sillä Kuusamon vanhat rippikirjat paloivat vuonna 1730 pappilan tulipalossa. Kun Mariasta myöhemmin käytetään vain nimeä Maria Pitkä, ilman patronyymiä ja vain syntymävuodella 1707 varustettuna, ei ole täysin varmaa ketkä olivat hänen vanhempansa. Jotain voi kuitenkin päätellä Länsipohjan läänin henkikirjoista. Kuusamon Kitkan lapinkylässä asui 1700-luvun alussa kaksi Pitkä-nimistä perhettä: veljesten Antti ja Olli Pitkän perheet, joista edellisen asuinpaikka oli Maaninkajärvi (myöhemmin Kallunkijärvi) ja jälkimmäisen Patosalmi. Vaimojen eikä lasten nimiä ole mainittu henkikirjoissa. Kruunun virkamiehet olivat kiinnostuneita vain siitä, että saivat verot kerättyä; perheen isän nimi riitti manttaaliluetteloon.

Maria Pitkän isä oli siis joko Olli tai Antti Pitkä. Marian äidistäkin on jotain – tosin ristiriitaista – tietoa olemassa. Äiti kuoli vuonna 1759 Tuomas Korvan leskenä ja hänestä käytetään haudattujen luettelossa nimeä Kaisa. Kuusamon lukutaitoisten luettelossa, joka on peräisin 1720-luvulta, Tuomas Korvan puolisoiksi mainitaan kuitenkin Anna. Joko haudattujen luettelossa on virhe tai on kyseessä kaksi eri henkilöä.

KUVA KATI KANGAS

Joka tapauksessa Maria Pitkän lapsuudenperhe kuului Kuusamon viimeisiin saamelaisiin. Hänen elinaikanaan ikivanha metsäsaamelaiskulttuuri hävisi lopullisesti Kuusamon lapinkylistä, kun etelästä ja lännestä tulleet uudisasukkaat raivasivat peltonsa saamelaisten omikseen kokemille alueille. Erityisen tuhoisa saamelaisten elinkeinojen kannalta oli kaskeaminen, joka hävitti metsät ja karkotti riistaeläimet. Valloittajat toivat mukanaan tapan- sa, kielensä, uskontonsa ja arvonsa. Kun myös kirkko kääntyi saamelaisia vastaan ja uhkasi jopa ruumiillisella kurituksella niitä, jotka eivät osanneet suomea, jäi saamelaisille kaksi vaihtoehtoa: joko väistyä tai sopeutua. Maria ja hänen perheensä sopeutuivat. Nuoret avioituivat suomalaisten uudisasukkaiden kanssa ja omaksuivat näiden elämäntyylin. Niin teki myös Maria. Hänet oli kastettu, hän osasi lukea,

hän hallitsi kymmenen käskyä ja Herran rukouksen sekä kävi ehtoollisella. Hän toimi juuri niin kuin saamelaisia käännytäneet palavasieluiset papit olivat vaatineet.

Mahtoiko Maria koskaan ajatella, millaisessa historian taitekohdassa hän ja muut Kuusamon saamelaiset tuolloin elivät: tuhansia vuosia vanha saamelainen elämäntapa ja kulttuuri hävisivät Kuusamosta yhden sukupolven aikana. Häpesikö Maria taustaansa vai oliko siitä ylpeä? Opettiko hän lapsilleen vanhoja saamelaisnaisten käsitöitä, lauloiko heille ikiaikaisia saamelaisia kehtolauluja? Kävikö salaa uhramassa seidalle turvatakseen perheelleen hyvän vuodentulon? Tuskinpa! Yhdeksän lapsen äidillä ei ollut aikaa pohtia syntyjä syviä. Hän kasvatti lapsensa suomalaisiksi yhdessä suomalaisen miehensä, Iisak Luukkosen, kanssa.

”Kiitos elämästä äiti.”

Oikealla äitini Impi Erkkilä (o.s. Lämsä), vasemmalla Inkeri Sivonen (o.s. Erkkilä) ja takana Anneli Kangas (o.s. Erkkilä). Kuva on otettu 2000-luvun alussa Rovaniemellä.

Cantabria

En päässyt perinteisen sukututkimuksen keinoin kiinni Maria Pitkän äitilinjaiseen historiaan. Mutta vuonna 2016 minulle avautui uusi ovi esiäitieni menneisyyteen.

Tein äitilinjaisen eli mitokondriaalisen dna-testin syksyllä 2016. Mitokondriot ovat pieniä soluelimiä, jotka periytyvät äidiltä sekä pojille että tytöille, mutta siirtyvät eteenpäin vain tyttöjen välityksellä. Ne pysyvät muuttumattomina pitkään, joten niiden avulla pääsee jäljittämään äitilinjaa kauas menneisyyteen. Testin tulos oli, että kuulun haploryhmään V ja sen alaryhmään 7a1. Haploryhmä V on melko harvinainen muualla Euroopassa (noin 4 %) mutta erittäin yleinen Norjan, Ruotsin ja Suomen saamelaisten keskuudessa (noin 40 %), mikä on enemmän kuin missään muualla. Vaikka tiesin ennestään, että Maria Pitkä oli saamelaisen isän lapsi, tuo tulos kertoi sen, että todennäköisesti myös hänen äitinsä oli saamelainen, kuten myös hänen äitinsä ja niin edelleen kauas menneisyyteen. Ymmärrän olevani kaikkien esiäitieni ja -isieni sekoitus, mutta olen ylpeä siitä, että minussa virtaa myös pisara saamelaisverta.

Kun lähdin selvittämään, mitä tuo haploryhmä V tarkoittaa käytännössä, jouduin palaamaan viimeisen jääkauden hyytäviin vuosituhansiin, jolloin koko pohjoinen Eurooppa oli asuinkelvotonta aluetta ja ihmiset olivat paenneet kylmyyttä niihin harvoihin paikkoihin, refugeihin, joissa saattoi pysyä hengissä ja harjoittaa omia perinteisiä elinkeinojaan.

Yksi näistä paikoista sijaitsi Iberian niemimaalla, nykyisen pohjoisespanjalaisen Cantabrian alueella. Siellä vuorten keskellä asui jääkauden loppuvaiheessa ryhmä metsästäjä-keräilijöitä, joiden esivanhemmat olivat tulleet kymmeniä tuhansia vuosia aikaisemmin Afrikasta Lähi-idän kautta Eurooppaan. Hautalöytöjen perusteella on arveltu, että noilla Cantabrian asukkailla oli tumma iho ja mustat hiukset mutta sinisilmäisyyden geeni, eli ainakin osa heistä oli sinisilmäisiä.

Noin 16 000 vuotta sitten Cantabrian vuorten keskellä syntyi pieni tyttö, jonka geeniperimä poikkesi hieman hänen äitinsä perimästä: oli tapahtunut mutaatio. Tuo tyttö oli V-haploryhmän ensimmäinen edustaja ja myös minun esiäitini – tai pikemminkin ikiäitini. Professori Bryan Sykes, joka on tutkinut eurooppalaisten ihmisten geeniperimää, antoi kirjassaan *The Seven Daughters of Eve* hänelle nimen ”Velda”. Vielä tänäkin päivänä Cantabrian asukkaista noin 19 prosenttia on Veldan jälkeläisiä eli heidän haploryhmänsä on V.

Kun ilmasto alkoi hitaasti lämmentä noin 14 000 vuotta sitten ennustaen jääkauden loppumista, osa Cantabrian refugin metsästäjä-keräilijöitä lähti liikkeelle kohti pohjoista. Todennäköisesti riistaeläimet, pääasiassa villipeurat, siirtyivät jään reunan mukana pohjoiseen ja he niiden perässä. Siirtyminen tapahtui vähitellen vuosituhansien aikana, joten mistään äkinäisestä tapahtumasta ei ollut kyse. Mutta todennäköisesti osa vaeltajista päätyi ennen pitkää Doggerlandiin.

**”Näen erityistä symboliikkaa siinä,
että äidit ja tyttäret muodostavat pitkän
katkeamattoman ketjun tuhansien vuosien
ajalta ja voimme nyt seurata heidän
vaelluksiaan dna-tekniikan ja
mitokondrioiden avulla.”**

Karin Bojs 2015

kuva INKERIN PERHEALBUMI

”Viisaus asuu vanhoissa naisissa.”
Viisi sodan kokenutta naista Kuusamon
Paanajärveltä: keskellä edessä iso-
äitini Reeta Sofia Lämsä (o.s. Riekki),
rinnalla siskot Senja Koli (o.s. Riekki)
ja Mariaana Mod (o.s. Riekki). Takana
vasemmalla äitini Impi Erkkilä (o.s.
Lämsä) ja hänen sisarensa Fanni
Kotipalo (o.s. Lämsä). Kuva on otettu
1950-luvulla Raahessa.

Oliko Doggerland tarujen Atlantis?

Viime vuosikymmeninä on saatu uutta tietoa Doggerlandista, kadonneesta mantereesta nykyisen Pohjanmeren alueella. Jääkauden kylmimmässä vaiheessa Brittein saarten ja Tanskan välillä sijaitsi yhtenäinen manner, jolle on myöhemmin annettu nimi Doggerland Pohjanmeressä sijaitsevan matalikon mukaan. Kun ilmasto alkoi lämmentä jääkauden loppupuolella, Doggerlandista tuli metsästäjä-kalastajakulttuurin paratiisi. Siellä oli riistaa ja kalaa yllin kyllin, makeaa vettä virtasi lukuisissa joissa, pähkinöitä ja marjoja oli tarjolla. Kaikkea mitä ihminen tarvitsi elääkseen. Mesoliittinen metsästäjäkulttuuri ulottui itään aina nykyisen Pohjois-Saksan ja Puolan alueelle saakka. Hautalöytöjen perusteella on voitu päätellä, että tuon ajan metsästäjillä oli koiria; susi oli siis kesytetty.

Ilmaston lämmitessä edelleen vedenpinta alkoi kuitenkin nousta ja Doggerlandista tuli saari. Kun jään patoama kylmä Agassiz-järvi purkautui Amerikasta kohti Eurooppaa ja lähes samanaikaisesti Norjan rannikolla tapahtui massiivinen maanvyöry, joka aiheutti valtavan tsunamin, Doggerland hävisi maan päältä. Tutkijat eivät ole päässeet selville, mitä tapahtui saaren viimeisille asukkaille; hukkuivatko he vai ehtivätkö kanooteillaan pako. Doggerland lakkasi olemasta noin 8200 vuotta sitten. Tulee väistämättä mieleen Platonin tarina mereen vajonneesta Atlantis-paratiisisaaresta. Voisiko tarina kertoa juuri Doggerlandista? Atlantis on sijoitettu milloin mihinkin, jopa Amerikkaan saakka ja toisten mielestä Atlantis on pelkkä taru, jolla ei ole todellisuus pohjaa. Platonin mukaan Atlantis vajosi meren syvyyksiin yhden vuorokauden aikana maanjäristyksen ja tulvan saattamana. Jos käyttää mielikuvitustaan, voi tunnistaa tarinassa Doggerlandin tuhon.

Pohjoiseen vai itään?

Pohjanmerellä tapahtuneen luonnonkatastrofin jälkeen ilmasto kylmeni jälleen tuhanneksi vuodeksi. Ihmisten oli sopeuttava taas uusiin olosuhteisiin. Osa metsästäjä-kalastajista alkoi pyytää hylkeitä, minkä johdosta heistä tuli rannikoiden asukkaita. Norjan vuonot tarjosivat suojaisia leiripaikkoja, joista oli helppo lähteä pyyntiretkille. Luultavasti asukkailla oli hylkeennahasta valmistettuja kanootteja, joilla kulku oli nopeaa ja vaivatonta. Nämä ihmiset levittäytyivät muutamassa sadassa vuodessa aina Barentsinmerelle ja nykyisen Venäjän rajalle saakka. Kyseessä oli mahdollisesti salaperäinen Komsa-kulttuuri, jonka lähtökohtana pidetään Ahrensburgin metsästäjäkulttuuria nykyisen Pohjois-Saksan, Tanskan ja Ruotsin alueella ja jonka esineistöä on tavattu myös Suomen Lapista, Utsjoelta. Komsa-kulttuurin jälkeen rannikkoa pitkin eteni Fosnan kulttuuri. Olisi luontevaa ajatella, että jommankumman muuttoaallon mukana saamelaiden esivanhempia tuli Pohjois-Norjaan, Pohjois-Ruotsiin ja Pohjois-Suomeen. Ovathan nuo alueet juuri niitä, joilta löytyy erikoisen paljon sekä V-haploryhmää että sen sisarhaploryhmää U5b:tä.

Monet merkit viittaavat kuitenkin siihen, että suuri määrä jääkauden jälkeisiä metsästäjä-kalastajia on vaeltanut Itämeren eteläpuolitse kohti itää. Molempia edellä mainittuja haploryhmiä on nimittäin löydetty runsaasti myös slaavilaisista maista. Tästä on päätelty, että ainakin osa – ehkä jopa suurin osa – heistä on tullut Fennoskandiaan kaakosta ja idästä. Jääkauden loppuvaiheessa Laatokan ja Vietnanmeren välille avautunut maakannas, johon myös nykyisen Kuusamon itäiset osat kuuluivat, houkutti varmasti kivikauden metsästäjiä. Vaikka he liikkuiivat saaliin mukaan paikasta toiseen, erityisen hyville, suojaisille paikoille tultiin kuitenkin aina

uudelleen. Tällaisia kivikauden asuinpaikkoja on löytynyt Kuusamosta kolmisenkymmentä.

Maria Pitkän esiäidit saapuivat Kuusamoon kuitenkin paljon myöhemmin. Haploryhmä V7a1 on nimittäin historian mittakaavassa varsin nuori. Nainen, joka aloitti tuon haploryhmän, lienee asunut jossain Itämeren läheisyydessä korkeintaan 3800 vuotta sitten, ehkä jopa lähempänä ajanlaskumme alkua. Hänen jälkeläisiään löytyy kaikista Pohjoismaista sekä ainakin Venäjältä ja Puolasta. Meillä saamelaisten esiäitien jälkeläisillä on heidän joukossaan vahva edustus.

Tarina jatkuu

DNA-tutkimus on edennyt valtavin harppauksin sen jälkeen kun ihmisen koko genomi eli geeniperimä pystyttiin avaamaan vuonna 2003. On alkanut aivan uusi vaihe ihmiskunnan historian tutkimisessa, kun esim. vanhat hautalöydöt pystytään ajoittamaan ja analysoimaan entistä tarkemmin. Tulevaisuus paljastaa varmasti paljon uutta ja mullistavaa tietoa esihistoriastamme, sekä kumoo vanhoja oletuksia. Arkeologeilla, kielitieteilijöillä ja geneetikoilla on haastava työ saada hajallaan olevat palapelin palat paikoilleen.

Omalla kohdallani 16 000-vuotinen äiti-tytärjatkumo päättyy, sillä molemmat lapseni ovat poikia. Heillä on toki vielä sama äitilinjainen haploryhmä V7a1 kuin minullakin, mutta he eivät periytä sitä enää omille lapsilleen, koska mitokondriot siirtyvät vain naisen kautta eteenpäin. Mutta ei huolta. Sisarellani on tyttäriä ja heillä tyttäriä. Äidinpuoleisilla naisserkuillani on tyttäriä ja heillä tyttäriä. Samoin luke-mattomilla V-haploryhmän naisilla ympäri maailmaa. Veldan tarina jatkuu heissä.

KUVA 2021 INKERI SIVONEN

Isonkyrön Leväluhdan rautakautinen vesikalmisto on herättänyt mielenkiintoa tutkijoiden keskuudessa jo yli sadan vuoden ajan. Dna-tekniikan avulla on paljastunut, että monien Leväluhdan vainajien lähimpiä geenisukulaisia ovat tämän päivän saamelaiset.

Inkeri Sivonen

”Olen syntynyt Raahessa mutta asunut suurimman osan elämästäni Jyväskylässä. Perheeseeni kuuluu aviomies ja kaksi aikuista poikaa. Olen eläkkeellä äidinkielen ja historian opettajan työstä. Harrastan sukututkimusta ja olen julkaissut kaksi sukukirjaa, toisen kuusamolaisen äitini, toisen saloistalaisen isäni suvusta. Yksi kuusamolaisista esi-isistäni on Mikko Mikonpoika Leinonen (1719–1804), jonka pojantytär Riitta Leena Leinonen avioitui Antti Lämsän kanssa ja tuli emännäksi Kuusamon Paanajärven Sirkelään. Heidän poikansa Elias oli isoisäni isoisä. Elämä Paanajärvellä kulki omaa tasaista rataansa vuodenaikojen mukaan, kunnes syttyi talvisota ja kaikki muuttui. Vuonna 1944 Paanajärvi oli jätettävä lopullisesti, kun ankarat rauhan ehdot siirsivät rajan Paanajärven länsipuolelle. Äitini Impi Lämsä käveli perheen lehmien kanssa koko pitkän matkan Kuusamosta Saloisiin, minne muu perhe oli muuttanut jo aikaisemmin. Saloisista (kuuluu nykyisin Raaheen) tuli sitten uusi koti Paanajärven Sirkelän evakoille. Äitini avioitui Lauri Erkkilän kanssa. Olen yksi heidän viidestä lapsestaan.”

Lähteitä mm:

BOJS KARIN: Homo Europaeus.

Eurooppalaisen ihmisen pitkä historia. 2015

ERVASTI SEPPO, VASARI YRJÖ:

Kuusamon historia I. Kuusamo 1978

Kuusamon seurakunnan rippikirjat

Lapin lukutaitoiset. Turun arkkihiippakunnan

tuomiokapitulin arkisto

Länsipohjan läänin henkikirjat

HONKANEN JOONAS: Mistä me olemme tulleet

6. Eurooppalainen näkökulma 2006

KIVELÄ ARI: Mistä me olemme tulleet 7.

Suomalainen näkökulma. 2006

NATIONAL GEOGRAPHIC SUOMI: Pohjanmereen uponnut maa. 12/2012

TIETEEEN KUVALEHTI: Tsunami hukutti pohjoisen Atlantiksen. 8.3.2017

WIIK KALEVI: Saamelaisten alkuperä, 2004

MINNE ON JÄÄNYT LEINOSTEN JÄLKIÄ

Sukuseuran sukukirjojen julkaisuvuorossa olisi seuraavaksi Kivesjärven kolmea Leinolaä käsittävä teos. Sitä ennen kannattaisi ehkä tarkistaa löytyykö Kivesjärven ja Pohjois-Savon Leinosten välillä mitään yhteyttä ja jos näin olisi, mahtuisiko kaikki löytynyt tieto yhteen julkaisuun. Entäpä luovutetun Karjalan ja Itä-Suomen Leinokset? Miten iso työ tulisi olemaan heidän yhdistämisenä Suomen Leinokset kattavaan, isoon sukupuuhun? DNA-testeistä tulee olemaan suuri ja välttämätön apu tässä työssä.

Sukutaulujen lisäksi kirjoihin tarvitaan paljon vanhoja valokuvia ja perimätietoa täydentämään ja elävöittämään kirjojen sisältöä. Vanhemmilta ja isovanhemmilta kerätystä ja tallennetusta muistitiedosta voi olla hyvinkin suurta apua myös sukututkimuksessa. Vanhoja henkilötietoja sisältävät asiakirjat säilyvät arkistoissa, mutta perimätiedon katoaminen jättää aukon historiaan. Olen kuullut uutisen, että lapsille opetetaan nyt perinneleikkejä. Sekin on hauskaa tiedon siirtämistä tuleville sukupolville, jos nämä lapset opettavat leikit vielä eteenpäin omille lapsilleen.

Suomen Sukututkimusseura järjestää tänäkin vuonna kaikille avoimen sukutarinakilpailun, johon voi osallistua omalla tarinallaan. Tarinat voi kirjoittaa myös omalla murteella. Olemme myös Leinosen sukuseurassa pohtineet tapoja tarinoiden ja kuvien keräämiseksi ja tallentamiseksi perustamalla niille erillisen arkiston.

Mikäli innostus sukututkimukseen heittää, mutta kotoa löytyvistä asiakirjoista ei löydy yhteyttä 1800-luvulta löytyviin digitoituihin henkilötietoihin, voi tilata ensin sata vuotta nuorempien henkilöiden virkatodistukset. Näistä löytyy sata vuotta sitten syntyneiden esivanhempien nimet. Sen jälkeen pääsee jo tutkimaan kotikoneella Suomen sukuhistoriallisen yhdistyksen ja Kansallisarkiston Astia-palvelun digitoituja asiakirjatietoja.

Suomen Sukututkimusseura järjestää paljon erilaista koulutusta netissä. Facebookin sukututkimusryhmiin liittymällä saa myös paljon tietoa ja neuvontaa. Suku- ja kyläkirjojakin kannattaa tutkia. Niistä on usein ollut iso apu, kun eteenpäin on ollut vaikeaa päästä. Näitä kirjoja löytyy paljon kirjastoista.

Voin pyydetäessä selvittää jäsenillemme löytyykö Leinosten tietokannasta ja jo julkaistusta viidestä sukukirjasta tietoa sukulaisista.

teksti PERTTI LEINONEN
Leinosen sukuseuran sukututkija
pertti.leinonen@hotmail.com

Pertti Leinonen "kaverikuvassa"
Meirän kaupungin Aunen kanssa
Työväenmuseo Werstas, Tampere

Sukuseuran toimintakertomus 2021

YLEISKATSAUS

Sukuseuran hallitus perusti syksyllä 2020 kaksi työryhmää valmistelemaan yhdistyksen sääntöuudistusta sekä strategiaa seuran toiminnan ajanmukaistamiseksi. Valmistuneet esitykset julkaistiin sukulehdessä 1–2021.

Sääntömuutos

Yhdistyksen uusien sääntöjen pohjana on käytetty Patentti- ja rekisterihallituksen (PRH) sääntömallia. Uuden yhdistyslain vaatimien muutosten lisäksi säännöt haluttiin päivittää vastaamaan ajanmukaista sukuseuratoimintaa. Sääntömuutokset mahdollistavat uusien toimintaympäristöjen ja sovellusten käyttöönoton sekä huomioivat yleiset tietosuojavaatimukset. Vuosikokous hyväksyi esityksen sääntömuutoksista toimitettavaksi PRH:lle.

Strategia 2025

Strategiaryhmän kokoama esitys kiteyttää seuran tehtävät, tulevaisuuden vision, toiminnan arvot sekä tavoitteet ja toimenpiteet yhteisen päämäärän saavuttamiseksi. Vision toteutuminen sekä toiminnan ajanmukaistaminen edellyttävät elinvoimaista, osaavaa ja sitoutunutta organisaatiota.

Hallituksen uudessa toimintamallissa seuran keskeiset tehtävät on jaettu erillisten työryhmien hoidettavaksi. Hallituksen jäsenistä valitut vastuuhenkilöt kokoavat ryhmiensä avustajat ensisijaisesti jäsenistöstä. Vuosikokous hyväksyi strategiaesityksen osaksi seuran toimintasuunnitelmaa 2022.

Henkilömuutokset hallinnossa

Hallitus valitsi 22.8.2021 puheenjohtajaksi seuran pitkäaikaisen aktiivin Eija Leinosen. Arkistonhoitaja Tapio Leinosen työtä jatkaa Pertti Leinonen sukututkijana ja sukututkimusvastaavana.

JÄSENET

Jäseniä oli vuoden 2021 lopussa 606, joista ainajäseniä 161. Uusia jäseniä saatiin lisää 25, joista ainajäseniä 8. Poistuneita tai poistettuja jäseniä oli 28. Uusien sääntöjen myötä sukuseuran jäsenet voivat olla varsinaisia jäseniä, kannatusjäseniä tai kunniajäseniä. Ainajäseneksi liittymisen oli mahdollista 31.12.2021 asti. Seuran jäsenrekisterin ylläpitopalvelua hoitaa Membook.

HALLINTO

Vuosikokous

käyttää sukuseurassa ylintä päätösvaltaa. Vuoden 2021 kokous pidettiin hotelli Scandic Kajanuksessa Kajaanissa 22.8. Kokouksessa oli läsnä 49 jäsentä ja etäyhteydellä 2 jäsentä.

Vuosikokous hyväksyi vuoden 2020 tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen sekä myönsi hallitukselle vastuuvapauden. Samoin hyväksyttiin sukulehdessä esitetty talousarvio sekä Leinosen sukuseuran strategia 2025 tulevan toiminnan pohjaksi. Vuoden 2022 jäsenmaksuksi päätettiin 25 €. Vuosikokous hyväksyi yhdistykselle esitetyn sääntömuutoksen.

Kokous valitsi hallituksen jäsenet ja toimihenkilöt. Erovuorossa olleet Jarmo Ahonen, Pertti Leinonen ja Tarja Leinonen-Viinikka valittiin jatkamaan hallituksessa. Timo Hongalle myönnettiin jäsenyydestä luopuminen. Hallituksen uudeksi jäseneksi valittiin Veli Matti Leinonen, Helsinki.

Hallitus

valitaan vuosikokouksessa ja uusi hallitus aloittaa toimintansa heti. Toimintakaudet:
1. hallitus 16.8.2020–22.8.2021
2. hallitus 22.8.2021–14.8.2022

Esimies

(1. hallitus) Martti Häikiö, Helsinki

Puheenjohtaja

(2. hallitus) Eija Leinonen, Helsinki

Varaesimies/puheenjohtaja

Tarja-Leinonen Viinikka, Kuusamo

Jäsenet

Jarmo Ahonen, Kerava

Timo Honka, Helsinki (1. hallitus)

Eija Leinonen, Helsinki

Heikki Leinonen, Espoo

Mari Leinonen, Paltamo

Pertti Leinonen, Espoo

Teuvo Leinonen, Paltamo

Veli Matti Leinonen, Helsinki (2. hallitus)

Liisa Manu, Lapua

Sihteeri

Jaana Sarkkinen, Espoo

Taloudenhoitaja

Jarmo Ahonen, varalla Timo Honka

(>19.9.2021) ja Teuvo Leinonen

(19.9.2021>)

Toiminnantarkastajat

Matti Leinonen ja Urpo Leinonen, Paltamo, varalla Markku Koskela, Seinäjoki ja

Tapio Leinonen, Vantaa

Työryhmät

Strategiatyön, taloudenhoidon, sukututkimuksen, jäsenpalvelujen, viestinnän ja sukutapahtumien työryhmät käynnistivät toimintansa syksyllä. Ryhmät määrittelevät tehtäväalueensa, laativat toimintasuunnitelman ja tavoitteet sekä vastaavat toteutuksesta ja budjetoinnista.

JÄRJESTÖTOIMINTA

Sääntöuudistus

PRH:n 18.1.2022 toimittama lausunto sisälsi ehdotuksia sääntöjen tarkentamiseksi, jotka huomioitiin. Säännöt hyväksyttiin 7.2.2022 ja otettiin käyttöön heti.

Hallitustyö

Hallitus kokoontui 12 kertaa pääasiassa etäyhteyksin Google Meets sovelluksella. Hallitus on siirtynyt sähköiseen dokumentointiin ja käyttää pilvitalennusta yhteisten tiedostojen jakamiseen.

Strategiatyö

Kevät 2021: Eija Leinonen, Pertti

Leinonen, Heikki Leinonen

Syky 2021: Martti Häikiö, Tarja

Leinonen-Viinikka, Teuvo Leinonen

Strategiaryhmän tehtävänä on sukuseuratoimintaan vaikuttavien yhteiskunnallisten ilmiöiden ja muutosten tunnistaminen, ajankohtaisten keskusteluaiheiden esilletuominen hallituksessa sekä seuran tulevaisuusvision päivittäminen. Ryhmä teki aloitteen hallitukselle järjestettävistä koulutustilaisuuksista vuoden 2022 alussa, että jokaisella olisi paremmat valmiudet toiminnan muutokseen.

Jäsenpalvelut

Jäsenpalveluvastaava Jaana Sarkkinen

Työryhmän tehtäviä ovat jäsenrekisterin ylläpito, jäsenviestintä ja -neuvonta, jäsenien aktivointi toimintaan, jäsenhankinta sekä jäsenetujen tuottaminen.

Jäsenrekisterin pääkäyttäjiä ovat sihteeri ja puheenjohtaja sekä ylläpitäjiä Pertti Leinonen ja Tarja Leinonen-Viinikka. Taloudenhoitaja seuraa jäsenmaksujen tuloutumista seuran tilille.

Sukutapahtumat

Tapahtumavastaavat

Mari Leinonen, Jaana Sarkkinen

Leinokset kokoontuivat Kajaanissa 21.–22.8.2021 pääpaikkana hotelli Scadic Kajanus. Osallistujia oli molempina päivinä n. 50 henkilöä. Ohjelma ja kuvaraportti on julkaistu sukulehdissä.

Vuosikokouksen yhteydessä jäsenistölle tehtiin kysely aiheista *Mitä oma suku sinulle merkitsee?* ja *Millaisena haluaisit nähdä sukuseuramme toiminnan tulevaisuudessa?* Kyselyn tuloksia hyödynnetään työryhmissä. Sukuseura palkitsi pitkäaikaisen arkistonhoitajan ja puheenjohtajan Tapio Leinosen Partioaitan lahjakortilla.

Tapahtumasuunnittelun ohjenuorana ovat seuran tarkoitus ja toimintamuodot: sääntömääräinen vuosikokous, Leinosten kohtaamisen ja yhteenkuuluvuuden mahdollistaminen, Suomen maakuntiin, paikalliskulttuuriin ja historiaan tutustuminen, toiminnasta kertominen sekä jäsenpalvelut.

Seuraava sukutapahtuma järjestetään Tampereella 13.–14.8.2022. Työryhmään on saatu mukaan Leinosten sukuun kuuluvia nuoria tamperelaisia.

Sukututkimus

Sukututkimusvastaava Pertti Leinonen, DNA-avustaja Tarja Leinonen-Viinikka

Sukuseuran sukuselvitykset sekä arkistomateriaali siirtyivät sukututkija Pertti Leinoselle. Sukututkijan käyttöön hankittiin SukuJutut -ohjelmisto sekä kannettava tietokone. Pertti on perehtynyt syksyn aikana tehtäväänsä, avustanut sukuselvityksissä sekä järjestänyt dna-keskustelutilaisuuksia etänä. Sukututkimuksen tietosuojaseloste on päivitetty 22.8.2021.

Työryhmän akuutein tehtävä on luoda seuralle ohjeisto henkilötietojen käsittelemiseksi EU:n yleisen tietosuojasetuksen mukaisesti. Tämä pyritään saamaan julkaisuvalmiiksi kesällä 2022.

Ryhmässä laaditaan myös strategiaa geneettisen sukututkimuksen hyödyntämiseksi seuran sukuselvitystyössä. Riittävän laajasti toteutettu isälinjojen dna-testaus täydentäisi perinteisellä sukututkimuksella koottua tietoa eri sukuhaaroista sekä mahdollistaisi luomaan laajemman kuvan Leinosten varhaisemmista taustoista.

Viestintä

Viestintävastaava, lehden päätoimittaja Eija Leinonen

Veli Matti Leinonen, Heikki Leinonen

Työryhmä laati seuralle alustavan viestintäsuunnitelman. Sukulehden 2–2021 sisällön pääteemoiksi valittiin mm. Lottien 100-vuotisjuhla sekä ajankohtaisia tarinoita Leinosista. Veli Matti vastasi useimpien artikkelien toimituksesta ja valokuvauksesta. Sukulehtien painos oli 750 kpl.

Leinosen sukuseura -ryhmä facebookissa on kasvanut nopeasti ja osoittautunut vilkkaaksi keskustelufoorumiksi. Ryhmän ylläpitäjät seuraavat keskustelujen sisältöä ja aktivoivat jäseniä liittymään seuran jäseniksi.

Vuoden 2022 suurin viestinnän kehittämisen haaste on uusien nettisivujen toteutus sekä sukulehden kehittäminen.

Taloudenhoito

Taloudenhoitaja Jarmo Ahonen, Teuvo Leinonen

Vastuuhenkilöiden muutoksiin liittyvät tietopäivitykset on välitetty tarvittaville sidosryhmille.

Taloudenhoidon työryhmä on laatinut toimintasuunnitelman seuran taloushallintokäytännöistä sekä talouden tilannekuvan ylläpidosta.

Taloushallinnon merkittävä uudistus on ollut Procountor -kirjanpitojärjestelmään siirtyminen, josta solmittiin yhteistyösopimus Tilitoimisto Karppisen kanssa.

Uuteen järjestelmään siirryttiin jo vuoden 2021 kirjanpidon ja tilinpäätöksen toteutuksessa.

TALOUS

Tilikauden 2021 alijäämä on -2 139,13. Tulos oli kuitenkin ennakoitua parempi loppuvuoden uusien ainajäsenyyksien ansioista (1 000,00). Tarkemmat taloustiedot esitetään tilinpäätöksen asiakirjoissa. Toiminnantarkastajina toimivat Matti Leinonen ja Urpo Leinonen Paltamosta.

Tulotalous (17 030,30) perustui

- varsinaisen toiminnan tuottoihin 33,1 %
- varainhankintaan 66,9 %

Menotalous (19 169,43) jakautui

- henkilöstökuluihin 1,2 %
- toiminta- ja jäsenpalvelukuluihin 71,9 %
- järjestötoimintakuluihin 12,7 %
- kone ja kalustohankintoihin 9,5 %
- myönnettyihin apurahoihin 4,7 %

Tilikaudella 2020 Tervolan Leinosten sukukirjan julkaisu aiheutti merkittäviä kulu- ja tulokirjauksia. Vuoden 2021 tuloista onkin hyvä tarkastella lähempänä normaalia toimintavuotta. Uusi toimintamalli mahdollistaa jatkossa tuottojen, varainhankinnan ja kulujen tehtäväkohtaisen jäsentämisen. Seuran kassavarat ovat hyvät (pää- ja varatilit yhteensä 11 914,00).

Jäsenpalvelut

Jäsenmaksutulot kasvoivat jonkin verran. Tulevien vuosien talouden parantamiseksi vuosikokous päätti jäsenmaksun korotuksesta 2022 alkaen (uusi jäsenmaksu 25 €). Jäsenpalveluja kehittämällä ja markkinointia tehostamalla tavoitellaan jäsenmäärän selvää kasvua jo vuodelle 2022.

Postitettavien jäsenmaksulaskujen kulujen kattamiseksi hallitus päätti 5 €:n laskutuslisästä 2023 alkaen.

Sukutapahtumat ja tuotemyynti

Sukukirjoja myytiin yhteensä 48 kpl (1 169,50). Kirjavarasto on suuri, 1 026 kpl, ja varastovuokra 900 € rasittaa tulosta. Kirjamyyntiä tehostetaan 2022 jäsentarjouksilla ja markkinoinnilla. 2022 varastovuokraksi neuvoteltiin 500 €/vuosi.

Sukutapahtumien tuotot ja kulut on pyritty saamaan toisiaan vastaaviksi.

2021 arpajaistuotoilla tuettiin sukuseuraan liittyviä paikallisia hankkeita. Tapahtumat pyritään tarjoamaan jäsenille alennettuun hintaan uusien jäsenten houkuttelemiseksi.

Viestintä

Sukulehti on tärkein jäsenetu ja pyritään julkaisemaan jatkossakin. Lehden kulut pysyivät 2020 tasolla, mutta vuodelle 2022 on jo ennakoitavissa mm. paperin hinnannousu. Päätoimittaja selvittää taloudellisesti kestäviä vaihtoehtoja.

Hallitus halusi tehdä varauksen viestinnän kasvaviin kuluihin, mm. nettisivujen uudistukseen, ja päätti olla jakamatta apurahoja vuonna 2022.

Taloushallinto

Pankkitilien siirto 2020 Osuuspankkiin näkyy jo 2021 taloudessa palvelumaksujen puolittumisena. Taloushallinnon kulujen ennakoidaan pienenevän sähköiseen kirjanpitojärjestelmään siirtymisestä.

Ohjelmistokoulutukseen osallistuneelle talouden työryhmälle korvattiin matkakulut Ouluun. Järjestötoiminnan kuluja aiheutui mm. PRHn maksuista.

Sukututkimus

Sukuseura investoi sukututkimuksen laite- ja ohjelmistohankintoihin (1 831,48). Seura sai 175 € lahjoituksen dna-tutkimukseen.

Tulevassa toimintasuunnitelmassa 2022–2024 sukututkimustyöryhmä esittää lähivuosien sukututkimustyöhön, mm. dna-testaukseen, liittyviä ratkaisuja tulevien sukukirjojen toteuttamiseksi.

Tase

	31.12.2021	31.12.2020
VASTAAVAA		
Vaihtuvat vastaavat		
Vaihto-omaisuus		
Aineet ja tarvikkeet	16 506,44	17 200,90
Vaihto-omaisuus yhteensä	16 506,44	17 200,90
Saamiset		
Lyhytaikaiset		
Myyntisaamiset	0,00	421,00
Lyhytaikaiset saamiset yhteensä	0,00	421,00
Rahat ja pankkisaamiset	11 914,00	14 562,90
Vaihtuvat vastaavat yhteensä	28 420,44	32 184,80
VASTAAVAA YHTEENSÄ	28 420,44	32 184,80
VASTATTAVAA		
Oma pääoma		
Toimintapääoma	10 345,32	10 345,32
Omakatteiset rahastot	2 859,19	2 859,19
Edellisten tilikausien yli-/alijäämä	16 422,72	14 410,42
Tilikauden yli-/alijäämä	- 2 139,13	2 012,30
Oma pääoma yhteensä	27 488,10	29 627,23
Vieras pääoma		
Lyhytaikainen vieras pääoma		
Ostovelat	932,34	2 555,57
Lyhytaikainen vieras pääoma yhteensä	932,34	2 555,57
Vieras pääoma yhteensä	932,34	2 555,57
VASTATTAVAA YHTEENSÄ	28 420,44	32 184,80

Tuloslaskelma

	1.1.-31.12.2021	1.1.-31.12.2020
VAR SINAINEN TOIMINTA		
Varsinaisen toiminnan tuotot	5 635,30	6 827,40
Varsinaisen toiminnan kulut		
Varastojen lisäys / vähennys	- 694,46	2 731,10
Henkilöstökulut	- 238,36	- 2 591,32
Muut kulut	- 18 236,61	- 14 159,88
Tuotto-/kulujäämä varsinaisen toiminnan jälkeen	- 13 534,13	- 7 192,70
VARAINHANKINTA	11 395,00	9 205,00
Varainhankinnan tuotot	11 395,00	9 205,00
Tuotto-/kulujäämä varainhankinnan jälkeen	- 2 139,13	2 012,30
Tuotto-/kulujäämä sijoitus- ja rahoitustoiminnan jälkeen	- 2 139,13	2 012,30
TILIKAUDEN TULOS	- 2 139,13	2 012,30
TILIKAUDEN YLI-/ALIJÄÄMÄ	- 2 139,13	2 012,30

Yhteystiedot

Leinosen sukuseura ry
Tehtaankatu 32e A10,
00150 Helsinki

Sihteeri, jäsenvastaava
Jaana Sarkkinen, 0500 333 308
sihteeri@leinoset.fi

Puheenjohtaja, viestintävastaava
Eija Leinonen, 050 590 2159
puheenjohtaja@leinoset.fi

Sukututkija
Pertti Leinonen, 040 587 4741
pertti.leinonen@hotmail.com

Varapuheenjohtaja
Tarja Leinonen-Viinikka,
tarja.leinonenviinikka@gmail.com

Taloudenhoitaja
Jarmo Ahonen, 044 258 2325
jarmo.ahonen@kolumbus.fi

Onnittelut merkkipäivän johdosta

95		Marketta Kärkkäinen, Kemijärvi	9.11.1947
Kaija Myllynen, Helsinki	8.9.1927	Heikki Pehkonen, Kuusamo	1.12.1947
Eila Leinonen, Oulu	4.10.1927		
90		Aija Kylmänen, Kuusamo	25.6.1952
Eino Leinonen, Kajaani	4.7.1932	Risto Leinonen, Kuopio	8.7.1952
Eeva Räsänen, Outokumpu	17.7.1932	Tauno Alvar Laine, Hyvinkää	19.7.1952
Denver Leinonen, Michigan USA	26.7.1932	Kullervo Leinonen, Oulu	23.7.1952
Leena Myllyluoma, Kauniainen	11.8.1932	Riitta Leinonen, Tampere	8.8.1952
Martti Leinonen, Rovaniemi	23.9.1932	Jukka Leinonen, Oulu	10.8.1952
		Aira Nevala, Kuusamo	18.11.1952
85		Inkeri Kotajärvi, Kajaani	19.11.1952
Veijo Olavi Honka, Temmes	11.7.1937	Juhani Kuorinki, Inari	25.11.1952
Leo Kähkönen, Oulu	21.8.1937	Markku Koskela, Seinäjoki	20.12.1952
Ilmi Salonen, Viitasaari	21.10.1937		
Vilho Leinonen, Oulu	19.11.1937	65	
		Urpo Leinonen, Paltamo	5.7.1957
80		Timo Leinonen, Tolkkinen	13.9.1957
Marja-Leena Lahtonen,		Paavo Hietala, Kuusamo,	12.12.1957
Lappeenranta	9.7.1942	Ilkka Leinonen, Kilpisjärvi	13.2.1957
Viljo Törmänen, Oulu	15.7.1942		
Tauno Leinonen, Lieksa	26.7.1942	60	
Esko Matti Ante Leinonen, Vantaa	7.8.1942	Marja-Liisa Leinonen, Kajaani	8.8.1962
Tuula Leinonen, Oulu	22.8.1942	Lahja Leinonen, Melalahti	1.9.1962
Olavi Leinonen, Paltamo	6.9.1942	Jouko Mikael Leinonen, Muhos	16.10.1962
Maria Salomäenpää, Kurikka	25.9.1942	Hannele Heinonen, Nellim	6.12.1962
Hilkka Patosalmi, Isokylä	29.9.1942	Jari Anttila, Oulu	9.7.1962
Sami Leinonen, Oulu	13.10.1942		
Anneli Kallo, Rovaniemi	17.12.1942	50	
Berndt Nyberg, Emäsalo	18.12.1942	Tuomas Leinonen, Oulainen	6.7.1972
Juhani Leinonen, Keminmaa	21.12.1942	Saija Tuulikki Leinonen,	
		Tyrnävä	26.8.1972
75		Jaana Leinonen, Loppi	18.9.1972
Eira Maria-Liisa Sivonen, Espoo	15.7.1947	Saara Maria Leinonen, Tyrnävä	23.9.1972
Briitta Orvokki Leinonen,			
Tampere	21.7.1947		
Jukka Ukkola, Helsinki	23.7.1947		
Irmeli Laurila, Helsinki	4.8.1947		
Pirkko Koivuhuhta, Pulkkila	8.8.1947		
Helena Pirttinen, Lapua	26.8.1947		
Tuula Anneli Savolainen,			
Keminmaa	3.9.1947		
Marjatta Kilpeläinen, Saarenkylä	2.10.1947		

Puuttuiko syntymäpäiväsi listalta? Tai haluaisitko ilmoittaa lehdessä myös Leinosten perheeseen syntyneistä penokaisista? Kertoa poisnukkuneista Leinosista? Ota yhteyttä sihteeriin, ks. yhteystiedot edelliseltä sivulta.

Leinosen sukuseura ry

Miten sinä kuulut Leinosten sukuun? Tule mukaan sukuseuramme iloiseen yhteisöön kertomaan, kuulemaan ja tallentamaan Leinosten tarinaa.

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää Leinosen suvun vaiheita ja historiaa, vaalia sukuun liittyviä perinteitä ja perintöä, edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta suvun jäsenten keskuudessa sekä tehdä sukuseura- ja sukututkimustyötä tunnetuksi ja muutenkin edistää kotiseututyötä.

Liity jäseneksi

Voit tehdä jäsenhakemuksen helpoimmin nettisivulla www.leinonet.fi olevasta linkistä. Voit myös soittaa sihteerillemme, yhteystiedot ovat edellisellä sivulla.

Sukuseuran varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt Leinosten sukuun kuuluva henkilö. Jäsenmaksu on 25€.

Tule mukaan työryhmiimme

Olemme ajanmukaistamassa sukuseuraamme ja kaipaamme työryhmiimme osaavia, intohimoisia ja yhteisöllisestä toiminnasta kiinnostuneita tekijöitä eri aloilta.

Uusitut nettisivumme www.leinonet.fi julkaistiin hiljattain. Kädessäsi oleva sukulehti on sekin saanut raikkaan ilmeen ja uuden konseptin sisällön tuotantoon.

Olisitko sinä tai joku lähipiirisi Leinosista kiinnostunut kehittämään kanssamme

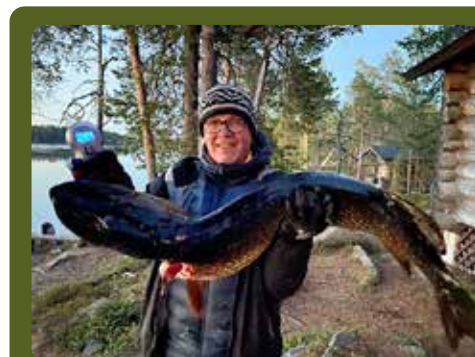
- seuran viestintää tai jäsenpalveluja
- sukutapahtumia tai
- sukututkimuspalveluja jäsenille?

Ota rohkeasti yhteyttä puheenjohtajaan, yhteystiedot edellisellä sivulla.

Oletko sinä vuoden suurimman luonnonkalan viehepyytjä?

Kilpailuun voivat osallistua kaikki Leinosen sukuun kuuluvat. Kalalaji saa olla mikä tahansa luonnon villikala kymmenpiikistä haukeen. Kalastus sallittu perholla, uistimella, onkien tai pilkkien (vapakalastaen). Myös koukku- ja iskukoukku- tai pitkäsiimapyydetty kala hyväksytään.

Kisan voittaa suurin Suomessa pyydetty, ylös nostettu, punnittu ja mitattu kala. Todisteeksi toivomme kuvaa kalasta pyytäjän kera, pyyntipaikkakunnasta sekä 2 todistajasta: velimatti.leinonen@gmail.com tai postaa Leinosen sukuseuran fb-ryhmässä 30.11. mennessä. Tuomareina kalastusneuvos Markku Myllylä ja tohtori Leo Koutaniemi. Palkitsemme parhaan nais- ja mieskalastajan kirjapalkinnolla.

Kuvan Tuomas Honka: "Syyskuussa 2021 olin uistelemassa väärtin kanssa Inarijärven Kankivuonossa. Soutuveineellä hiljalleen soudeltiin ja taimenta yritettiin. Siiman päässä oli Allun alushousu -niminen vaaleanpunainen vaappu. Siihen se hauki iski ja aluksi vei suuntaan ja toiseen. Parissakymmenessä minuutissa se väsähti, ja saimme sen nostettua veneeseen. Hervoton nauruhan siinä pääsi, kun huomasimme kalan valtavan koon. Paino oli hieman vajaa 10 kiloa."

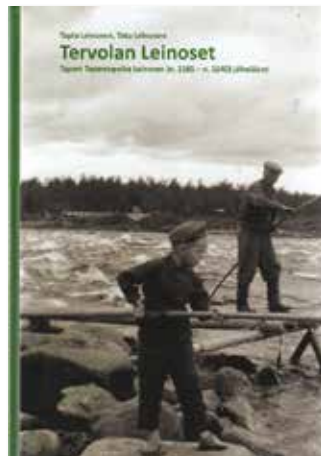
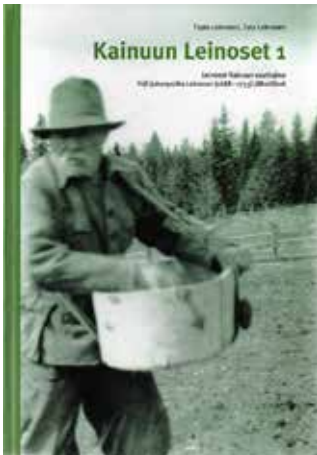
Sukuseuran julkaisut

Leinosen sukuseuran yhtenä toimintamuotona on sukukirjojen julkaiseminen tehdyn sukututkimustyön ja arkistoon kertyneen aineiston pohjalta.

Julkaisuja on syntynyt tähän mennessä yhteensä viisi, Kainuun Leinosista osat 1–3, Kuusamon Leinoset sekä Tervolan Leinoset. Lue kirjojen sisällöstä lisää sekä katso kirjojen hinnat seuran sivustolta www.leinoset.fi.

Onko oma sukusi jo mukana? Tiedustele sukututkijaltamme Pertti Leinoselta, pertti.leinonen@hotmail.com. Ilmoita hänelle vanhimman tuntemasi sukulaisen (Leinosen) tarkka nimi, syntymäaika ja -paikka. Vanhemmat sukupolvet löytyvät kirjoista ja tietokannastamme varmemmin.

Sukukirjojen julkaisusuunnitelma tuleville vuosille valmistuu kesän aikana ja siitä tiedotetaan Tampereen sukukokouksessa.

Sukukirjojen myynti

Kainuun kirja- ja paperikauppa

Puolangantie 12, Paltamo
puh. 08 871 025 /
0400 682 833

kainuun.kirja@paltamo.net

www.kainuunkirja.net
(verkkokauppa)